

потраживања. Тужилац је даље навео да је био у пословном односу са туженим по основу Уговора о краткорочном кредиту са субвенционисаном каматном стопом бр. Л 933/09 од 15.05.2009. године, по Уредби о условима и критеријумима за субвенционисање каматних стопа за кредите за одржавање ликвидности и финансирање трајних обртних средстава у 2009. години, и то тужилац као банка која је одобрила кредит туженом и тужени као корисник кредита. Затим, тужилац је истакао да по основу поменутог уговора о кредиту има доспело потраживање према туженом у укупном износу од 7.605.902,35 динара, са стањем на дан 07.06.2016. године као дан отварања стечајног поступка, које тужени као корисник кредита није измирио и које је тужилац пријавио у поступку стечаја над туженим, као и да је тужилац примио Обавештење стечајног управника од 26.09.2016. године о делимичном оспоравању пријављеног потраживања у износу од 2.570.785,75 динара, те о делимичном признању пријављеног потраживања у износу од 5.035.116,60 динара, а да је пријављено потраживање делимично оспорено у износу од 2.570.785,75 динара са образложењем да је поверилац у Плану реорганизације стечајног дужника отпустио стечајном дужнику оспорени део потраживања у износу од 2.570.785,75 динара. Тужилац је навео да није сагласан са делимичним оспоравањем његовог потраживања из разлога што сматра да није основан став стечајног суда и стечајног управника према којем се сва потраживања повериоца према туженом као стечајном дужнику и даље уређују Планом реорганизације стечајног дужника, јер је тај план престао да важи и да производи правна дејства отварањем новог стечајног поступка над туженим, да је управо због непоштовања поменутог плана од стране туженог као стечајног дужника суд донео решење о покретању новог стечајног поступка над туженим, чиме су престала да важе сва права и обавезе из Плана реорганизације, да не постоји ни правна ни логичка могућност да истовремено постоје и да производе правно дејство и План реорганизације туженог и одлука суда о покретању новог стечаја над туженим, као и да није основан правни став стечајног управника да се Планом реорганизације на трајан начин уређују односи поверилаца и дужника, и то без обзира да ли дужник поштује обавезе према повериоцима или не, већ је на закону утемељен једино став да се Планом реорганизације уређују односи поверилаца и дужника под условом да дужник поштује обавезе према повериоцима и за време док важи План реорганизације, који је у конкретном случају престао да важи и да производи правна дејства доношењем решења Привредног суда у Београду о покретању новог стечајног поступка над туженим као стечајним дужником, због непоштовања истог од стране стечајног дужника. Тужилац је истакао да План реорганизације не може бити обавезујући када више није на снази, као и да због непоштовања обавеза дужника из Плана реорганизације дужник не може имати користи, јер не постоји правни основ да за непоштовање обавеза дужнику исте према повериоцима буду умањене, да није спорно да су повериоци, па и тужилац као стечајни поверилац, у Плану реорганизације пристали на отпуст дела потраживања, али да су сви повериоци то учинили под условом да се План реорганизације поштује од стране стечајног дужника, што овде није случај, јер је управо због непоштовања обавеза из Плана реорганизације према повериоцима исти стављен ван снаге отварањем новог стечајног поступка над стечајним дужником. Такође, тужилац је навео да правни став стечајног управника према којем се могу признати само потраживања која су

обухваћена Планом реорганизације није законит, позивајући се на судску праксу привредних судова и наводећи да није спорно да отварањем новог стечајног поступка престаје да важи правно дејство, права и обавезе из плана реорганизације, те да се у том случају стечајним повериоцима признаје не само потраживање из истог, већ и потраживање на чији отпуст је поверилац пристао како би тај план био усвојен. Тужилац истиче и да је у ставу 2 и 3 члана 167 Закона о стечају наведено да послови и радње које предузима стечајни дужник морају бити у складу са усвојеним планом реорганизације, да је стечајни дужник дужан да предузме све мере прописане усвојеним планом реорганизације, као и да је решењем о отварању новог стечајног поступка над туженим као стечајним дужником, Привредни суд у Београду као једини разлог отварања стечаја утврдио непоштовање обавеза дужника из Плана реорганизације, те да тужилац сматра да је искључиво тужени својим поступањем одговоран за отварање новог стечајног поступка и за стављање ван снаге раније усвојеног Плана, због чега не постоји правна могућност да се тужени као стечајни дужник позива само на своја права односно на право на отпуст дела дуга, али не и на своје обавезе односно на обавезу измирења дуга из Плана реорганизације. Предложио је да суд усвоји тужбени захтев. Трошкове поступка је одређено захтевао.

Током поступка, тужилац је навео да је самим непоштовањем Плана реорганизације и отварањем новог стечајног поступка престао отпуст потраживања у износу од 2.570.785,75 динара, те да су тачни наводи туженог да се у конкретном случају ради о спорном правном питању, као и да отварањем новог стечајног поступка престаје да важи правно дејство, права и обавезе из Плана реорганизације.

Током поступка, тужени је истакао да се код оспоравања потраживања водио чланом 167 ст. 1 Закона о стечају, да је План реорганизације извршна исправа и нов уговор отписаног потраживања, да се у конкретном случају ради о правном питању, да висина није спорна, а да је правно питање да ли код отварања новог стечајног поступка због непоштовања плана реорганизације при поновном пријављивању потраживања, повериоци морају бити везани за основ и висину потраживања из плана реорганизације. Предложио је да суд одбије тужбени захтев. Трошкове поступка није захтевао.

Међу странкама је спорно правно питање, односно, да ли код отварања новог стечајног поступка због непоштовања плана реорганизације, при поновном пријављивању потраживања, повериоци морају бити везани за основ и висину потраживања из плана реорганизације.

Суд је у доказном поступку, ради утврђења спорних чињеница, извео релевантне доказе, па је на основу одредбе чл. 8 ЗПП, писмених доказа у списима предмета, неспорних чињеница и уз примену правила о терету доказивања из одредбе чл. 231 ЗПП, утврдио следеће:

Читањем Решења Агенције за привредне регистре БД 55080/2016 од 08.07.2016. године, утврђено је да се усваја регистрациона пријава, те да се у Регистар привредних субјеката региструје промена података код "Нуро Alpe-Adria-Bank" а.д. Београд, и то промена пословног имена, односно, да се брише "Нуро Alpe-Adria-Bank" а.д. Београд и да се уписује "Addiko bank" а.д. Београд.

Читањем Уговора о краткорочном кредиту са субвенционисаном каматном стопом бр. Л 933/09 од 15.05.2009. године, који је закључен између "Нуро Алре-Адриа-Банк" а.д. из Београда, као банке, и "Док" д.о.о. из Обреновца, као клијента, утврђено је да је банка одобрила клијенту краткорочни кредит у износу од 50.000,00 ЕУР у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан пуштања кредита у течај, као и да је уговор потписан и оверен печатом од стране обе уговорне стране.

Читањем Решења Привредног суда у Београду 2 Ст. 108/2014 од 07.06.2016. године, утврђено је да је отворен поступак стечаја над стечајним дужником "Док" д.о.о. из Обреновца, овде туженим, а на предлог предлагача "Нуро Алре-Адриа-Банк" а.д. из Београда, овде тужиоца, да је као разлог отварања стечајног поступка наведено непоступање стечајног дужника по усвојеном плану реорганизације, као и да се позивају сви повериоци да у року од 120 дана од објављивања огласа о отварању поступка стечаја над стечајним дужником у "Службеном гласнику РС" пријаве Привредном суду у Београду своја обезбеђена и необезбеђена потраживања.

Читањем Пријаве потраживања од 09.08.2016. године, утврђено је да је тужилац као стечајни поверилац поднео захтев Привредном суду у Београду да се стечајном повериоцу утврди новчано потраживање у укупном износу од 8.206.882,35 динара са стањем на дан 07.06.2016. године као дан отварања стечајног поступка, и то износ од 7.605.902,35 динара по основу Уговора о краткорочном кредиту са субвенционисаном каматном стопом бр. Л 933/09 од 15.05.2009. године, као и износ од 600.980,00 динара на име трошкова стечајног поступка.

Читањем Дописа од 26.09.2016. године, утврђено је да је тужени обавестио тужиоца да је Пријава потраживања од 09.08.2016. године, у делу који се односи на потраживање по Уговору о краткорочном кредиту бр. Л 933/09 од 15.05.2009. године, оспорена у износу од 2.570.785,75 динара, односно, да потраживање тужиоца по Плану реорганизације уз отпуст дуга од 29,5% износи 5.035.116,60 динара, те да је пријава потраживања тужиоца у износу од 7.605.902,35 динара призната у износу од 5.035.116,60 динара, а оспорена у износу од 2.570.785,75 динара.

Читањем Закључка о листи утврђених и оспорених потраживања 2 Ст. 108/2014 од 13.10.2016. године, утврђено је да је Привредни суд у Београду у поступку стечаја над стечајним дужником "Док" д.о.о. Обреновац - у стечају, овде туженим, у ставу IV изреке оспорио у целини потраживање повериоца "Addiko bank" а.д. Београд, овде тужиоца, у износу од 2.570.785,75 динара, као и да су ставом V изреке упућени повериоци чија су потраживања у целини или делимично оспорена да у року од 8 дана од дана пријема закључка покрену или наставе парнични поступак, ради утврђивања оспореног потраживања.

Предмет тужбеног захтева је утврђење оспореног потраживања тужиоца према туженом, по основу Уговора о краткорочном кредиту са субвенционисаном каматном стопом бр. Л 933/09 од 15.05.2009. године, у износу од 2.570.758,75 динара. Тужилац и тужени су били у пословном односу по основу Уговора о краткорочном кредиту са субвенционисаном каматном стопом бр. Л 933/09 од 15.05.2009. године, којим је тужилац одобрио туженом кредит у износу од

50.000,00 ЕУР у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан пуштања кредита у течај. Решењем Привредног суда у Београду 2 Ст. 108/2014 од 07.06.2016. године, отворен је стечајни поступак над овде туженим из разлога непоступања туженог као стечајног дужника по усвојеном плану реорганизације, и позвани су сви повериоци да Привредном суду у Београду у одговарајућем року пријаве своја потраживања, те је тужилац као стечајни поверилац путем Пријаве потраживања од 09.08.2016. године, поднео захтев Привредном суду у Београду да се утврди новчано потраживање у укупном износу од 8.206.882,35 динара са стањем на дан 07.06.2016. године као дан отварања стечајног поступка, и то износ од 7.605.902,35 динара по основу Уговора о краткорочном кредиту, као и износ од 600.980,00 динара на име трошкова стечајног поступка. Закључком о листи утврђених и оспорених потраживања 2 Ст. 108/2014 од 13.10.2016. године, оспорено је потраживање тужиоца у износу од 2.570.785,75 динара.

Одредбом чл. 11 ст. 1 Закона о стечају, прописано је да се стечајни поступак отвара када се утврди постојање најмање једног стечајног разлога; ст. 2 тачком 4 прописано је да је стечајни разлог непоступање по усвојеном плану реорганизације, док је ст. 6 прописано да непоступање по усвојеном плану реорганизације постоји када стечајни дужник не поступа по плану реорганизације или поступа супротно плану реорганизације на начин којим се битно угрожава спровођење плана реорганизације.

Одредбом чл. 167 ст. 1 Закона о стечају, прописано је да по доношењу решења о потврђивању усвајања плана реорганизације, сва потраживања и права поверилаца и других лица и обавезе стечајног дужника одређене планом реорганизације уређују се искључиво према условима из плана реорганизације, да је усвојени план реорганизације извршна исправа и да се сматра новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена; ст. 2 прописано је да послови и радње које предузима стечајни дужник морају бити у складу са усвојеним планом реорганизације, док је ст. 3 прописано да је стечајни дужник дужан да предузме све мере прописане усвојеним планом реорганизације.

Одредбом чл. 173 ст. 1 тачка 2 Закона о стечају, прописано је да повериоци који су обухваћени усвојеним планом, као и повериоци чија су потраживања настала пре усвајања плана а нису обухваћени планом, могу поднети предлог за покретање стечајног поступка у случају да стечајни дужник не поступа по плану или поступа супротно плану реорганизације ако се тиме битно угрожава спровођење плана реорганизације, док је ст. 2 прописано да се сматра да је спровођење плана битно угрожено ако је услед непоступања по плану или поступања супротно усвојеном плану дошло до негативног одражавања на новчане токове субјекта реорганизације, онемогућавања субјекта реорганизације да обавља пословну делатност или значајног угрожавања интереса једне или више класе поверилаца.

Применом цитираних законских одредби на утврђено чињенично стање, суд је нашао да је тужбени захтев тужиоца основан.

План реорганизације је извршна исправа и сматра се уговором за измирење потраживања која су у њему наведена. У предметном плану реорганизације тужиоцу су признати и основ и висина потраживања у укупном износу од

7.605.902,35 динара, након чега је тужилац туженом као стечајном дужнику отпустио дуг у износу од 2.570.785,75 динара, а што представља начин намирења тужиоца као стечајног повериоца према усвојеном плану реорганизације. Међутим, стечајни дужник није поштовао усвојени план реорганизације, односно није извршио обавезу измирења дуга према повериоцима која је предвиђена планом. Како је туженом отпуштен дуг под условом да се План реорганизације поштује, а како се овај услов није остварио, то је отпуст дуга престао да производи правно дејство даном отварања стечајног поступка у овој правној ствари. Стога, суд је утврдио да је основано потраживање тужиоца према туженом у износу од 2.570.785,75 динара, па је усвојио тужбени захтев и донео одлуку као у ставу I изреке пресуде.

Суд је ценио наводе стечајног управника туженог да су повериоци при поновном пријављивању потраживања, код отварања новог стечајног поступка због непоштовања плана реорганизације, везани за основ и висину потраживања из плана реорганизације. Међутим, како је напред утврђено да је тужилац поступио у складу са усвојеним планом реорганизације, а да тужени исти није поштовао, то је суд нашао да је од дана када је отворен нов стечајни поступак над туженим као стечајним дужником, односно од 07.06.2016. године, предметни отпуст дуга у износу од 2.570.785,75 динара престао да производи правно дејство, те да је тужилац везан за основ и висину потраживања који су му признати у Плану реорганизације.

Приликом доношења одлуке, суд је ценио и остале наводе и доказе парничних странака, али је нашао да су исти без утицаја на одлуку суда у овој правној ствари, због чега их није посебно образлагао.

Одлука о трошковима поступка, из става II изреке пресуде, донета је на основу чл. 153, 154, и 163 ЗПП, на опредељен захтев тужиоца, па је тужени с обзиром на исход спора, обавезан да плати тужиоцу трошкове поступка у износу од 195.116,00 динара, и то: на име састава тужбе у износу од 16.500,00 динара, на име заступања на једном одржаном рочишту у износу од 18.000,00 динара, на име таксе на тужбу у износу од 80.308,00 динара, као и на име таксе на одлуку у износу од 80.308,00 динара, према важећој АТ и ТТ, а сразмерно вредности предмета спора.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба, у року од 8 дана од дана пријема исте, Привредном Апелационом суду у Београду, а преко овог суда.

